

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1147/2020
25.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милосава Јосиповића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милосава Јосиповића - адвоката Мирослава Чворкова, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, судска јединица у Богатићу К 869/19 од 04.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 424/20 од 17.06.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.11.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милосава Јосиповића - адвоката Мирослава Чворкова, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, судска јединица у Богатићу К 869/19 од 04.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 424/20 од 17.06.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, судска јединица у Богатићу К 869/19 од 04.12.2019. године окривљени Милосав Јосиповић оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године и кривичног дела принуда из члана 135. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од две године и четири месеца. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 424/20 од 17.06.2020. године усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Шапцу преиначена је пресуда Основног суда у Шапцу, судска јединица у Богатићу К 869/19 од 04.12.2019.

године, у делу одлуке о казни, тако што је окривљеном за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, утврђена казна затвора у трајању од две године и шест месеци, а за кривично дело принуда из члана 135. став 1. КЗ, казна затвора у трајању од осам месеци, па је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Шапцу, судска јединица у Богатићу К 869/19 од 04.12.2019. године, у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Милосава Јосиповића - адвокат Мирослав Чворков поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде „права окривљеног на одбрану“, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, уз примену члана 604. став 1. ЗКП, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости не наводи законски разлог за подношење захтева предвиђен у члану 485. став 4. ЗКП, али из образложења истог произилази да указује на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП, наводима да иако је у време извршења кривичног дела, на снази био стари ЗКП, који је прописивао да окривљени мора имати браниоца већ приликом првог саслушања, само ако је запређена казна преко десет година затвора, доношењем новог ЗКП-а и ступањем на снагу одредбе члана 74. став 1. тачка 2.) ЗКП, без обзира у којој је фази поступак окривљеном морао бити постављен бранилац, још у фази истраге у моменту када је почео да се примењује нови ЗКП, а не тек после подигнуте оптужнице.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Чланом 603. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС број 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013, 45/2013, 55/2014, 35/2019,) прописано је да истрага која је на дан почетка примене овог законика у току, довршиће се по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, бр. 58/04, 85/05 – др.закон, 115/05, 49/07, 122/08,

20/09 – др.закон, 72/09 и 76/10), а даљи ток поступка ће се спровести по одредбама овог законика.

Одредбом члана 71. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“, бр. 58/04, 85/05 – др.закон, 115/05, 49/07, 122/08, 20/09 – др.закон, 72/09 и 79/10, важећи у време вођења истраге против окривљеног), је прописано да ако је окривљени нем, глув или неспособан да се сам успешно брани или ако се поступак води због кривичног дела за које се може изрећи казна затвора преко десет година, окривљени мора имати браниоца већ приликом првог саслушања.

Из списка предмета произилази да је против окривљеног Милосава Јосиповића Основни јавни тужилац у Шапцу истражном судији Основног суда у Шапцу дана 27.08.2012. године доставио захтев за спровођење истраге Кт 1119/11 од 27.08.2012. године због основане сумње да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и кривично дело принуда из члана 135. став 1. КЗ. Истражни судија Основног суда у Шапцу је дана 14.02.2013. године донео решење о спровођењу истраге Ки 1146/2012, против окривљеног Милосава Јосиповића због основане сумње да је извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и кривично дело принуда из члана 135. став 1. КЗ. Окривљени је дана 18.08.2014. године саслушан пред судијом за претходни поступак, без присуства браниоца на околности из захтева за спровођење истраге Кт 1119/11 од 27.08.2012. године. Судија за претходни поступак Основног суда у Шапцу доставио је дана 10.12.2015. године, Основном јавном тужиоцу списе предмета на даљи рад.

Имајући у виду одредбу члана 603. ЗКП, у конкретном случају се примењује одредба члана 71. став 1. раније важећег ЗКП (у време покретања и вођења истраге против окривљеног), а не одредба члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП, како је то наведено у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, обзиром да је истрага против окривљеног започета подношењем захтева за спровођење истраге Основног јавног тужиоца у Шапцу Кт 1119/11 од 27.08.2012. године (у време раније важећег ЗКП) због основане сумње да је окривљени Милосав Јосиповић извршио кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за које је прописана казна затвора од две до десет година, и кривично дело принуда из члана 135. став 1. КЗ, за које је прописана казна затвора до три године. Обзиром на наведено, те имајући у виду одредбу члана 71. став 1. раније важећег ЗКП, у конкретном случају окривљени до завршетка истраге није морао имати браниоца, јер за кривична дела која су му стављена на терет, по тада важећем закону није била прописана обавезна одбрана, па неосновано бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да у предметном кривичном поступку није учињена повреда закона из члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Милосава

Јосиповића - адвоката Мирослава Чворкова, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић